

LA FRAGILITAT

La fragilitat en la que col·loca a la humanitat el sistema econòmic dominant, i únic a gran escala, ens ha de fer pensar per a canvis d'actitud de fons. Som prou conscients de la societat que hem anat construint entre tots, per activa o per passiva, des de fa molt temps?. No tenim la sensació de portar un camí equivocat?, Camí encetat en la llunyania de la il·lustració, amb la convicció de la força del progrés de la ciència i la tecnologia, sempre amb l'acompanyant fidel del capital (el diner), que s'ha fet cada cop més l'amo en la direcció d'aquest camí, amb un únic objectiu absorbent: el benefici privat. Benefici, considerant normal l'especulació financera, això és, fer diner del diner. Perversió absoluta d'una economia sana.

Estem davant d'uns excessos puntualment històrics, d'unes situacions i d'unes persones que cal reduir, per continuar seguint pel mateix camí?. No, penso que estem davant d'una dinàmica econòmica perversa i insaciable. Què justifica aquesta dinàmica?. Mantenir l'estatuquo dels poderosos. És hora, que de manera decidida els cristians ens ho plantejem com una greu anomalia que reclama reformular i afermar la nostra actitud no només davant el diner a nivell individual, sinó de compromís per obrir un nou camí. Una nova economia, basada i justificada només al servei de les persones harmonitzant-la amb una natura que és vida i gratitud del Déu que creiem, del Déu de Jesús.

No hi ha prou consciència encara de què s'ha arribat a límits inacceptables humanament i ecològicament. Estem certament davant una realitat complexa de dimensions colossals on el nucli dur d'un sistema de mort llueix com mai per obscè i per això mateix rebutjable. Perquè no dir-ho clarament i en veu ben alta que això té un nom: sistema capitalista fase financera neoliberal. No cal donar-li més voltes amb la diagnosi.

Com a humanitat, vivim una situació històrica aberrant i sobre la qual els cristians no podem restar callats ni inactius, perquè creiem en la vida. Com a seguidors del missatge de Jesús ens cal ser creadors de vida en abundància. Ens cal incorporar amb més gosadia el nostre compromís d'implicació per un

nou camí, centrat en la cooperació i la integració social, des del més dèbil, per a la seva incorporació, obrint vies a l'alegria de viure compartint. Radicalment diferent. Hem de trencar i superar la absurda suposició dels economistes ortodoxes de que l'economia és una ciència exempta de valors ètics i carregat de càlculs matemàtics inútils, per justificar la llei del més fort. La compareixença al Parlament del fill gran de Jordi Pujol, de professió, dinamitzador econòmic!, ha estat una mostra eloqüent per simbolitzar aquesta economia a refusar decididament.

Josep Busquets